

nok. Hun hviler nu i Fred. Ingen af hendes Forgængere og ingen af hendes Arvtagere rager op i Højde med hende.

Kvinden som Vælger.

Naar Kvindesagens Venner nævne, at der maaske ogsaa en Gang kunde blive Tale om at give Kvinderne politisk Stemmeret, bryde Modstanderne gjerne ud i et energisk: „Tro I virkelig, de politiske Forhold vilde blive bedre, om Kvinderne fik Indflydelse paa dem?!" Hertil svare saa Vennerne med et lille Smil: „Ja, værre, end Mændene for Tiden have faaet dem layet, blive de vel næppe.“ Men saa blive Modstanderne alvørlige: „Kvinderne ville tage altfor meget Hensyn til Rigsdagsmændenes personlige Egenskaber!“ „Hvem ved, hvad det kunde være godt for?“ svare Vennerne. „Men Kvinderne ville forsømme Hus og Børn for Valgenes Skyld“, hedder det saa videre, „de bedste ville blive hjemme og kun den daarligere Del af dem vil stemme.“ Det nægte Vennerne, men Modstanderne paastaa Jo; og saadan kan man blive ved, thi „Ja og Nej gjør lang Trætte.“

Vi ville her ikke paa ny theoretisere over Spørgsmaalet men heller følge et amerikansk Kvindeblad, som med det Udgangspunkt: Et Kvint Praxis er bedre end mange Centner Theori, giver os en Række Vidnesbyrd fra et Sted, hvor Kvinden har haft og udøvet politisk Valgret i 18 — atten — Aar, fra Territoriet Wyoming.

Det var i 1869, Kvinderne fik Stemmeret. To Aar efter skrev Guvernøren *) i sin Indberetning til Regjeringen:

„Det er simpel Retfærdighed at erklære, at, idet Kvinderne første Gang i vort Lands Historie have øvet disse ny og ukjendte Pligter, have de i enhver Henseende vist lige saa megen Takt, god Dømmekraft og sund Fornuft som Mændene.“ To Aar senere skriver han: „Mine Iagttagelser af Systemets Virkninger bestyrke stadig mere min Overbevisning om, at, hvad vi have gjort, er godt gjort.“

Saaledes eller omtrent ligedan lyde Aar efter Aar alle Guvernørernes Indberetninger. Forskjellen er kun, at, mens man i Førstningenu dtaler i almindelige Udtryk, at Systemet er godt, bliver man for hvert Aar klarere over, hvilke bestemte gode Virkninger det udøver. I 1882 skriver saaledes Guvernøren:

„Man taler i de andre Stater om vort „Experiment“. Vi vide, at det ikke er det. Vi have under vort System faaet bedre Love, bedre Em-

*) Guvernøren vælges ikke i Territoriet men udnævnes af de forenede Staters Præsident. Han er altsaa fuldstændig uafhængig af de kvindelige Vælgere.